

Nicsak, a The Economist komolyan veszi a nemzeti konzervativizmust!

2024 március 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A brit lap indokoltnak tartja, hogy a globalistákat a közvélemény egy arrogáns, a saját érdekeit követ? kasztnak tekinti.

Most, hogy közelednek az amerikai választások, és Donald Trump gy?zelmének esélye egyre nő, a Nyugat ideológusai rádöbbenek: mi lesz, ha gy?z? Akkor Amerikát, a legnagyobb nyugati demokráciát, a nyugati világ véd?bástyáját is illiberális autokráciának kell majd nevezni? Mint Orbán Magyarországot? Ezért elfogadják a jobboldal szóhasználatát – a nemzeti konzervativizmust. Az én megítélésem szerint Amerika plutokrácia. Hiszen a képvisel?k a vállalkozások, t?kés érdekeltségek lefizetett kijárói. És mindez legális keretek között zajlik. „Of the people, by the people, for the people” (a népt?l, a nép által, a népért) – szegény Lincoln forog a sírjában.

A The Economist február 17-i számának ez a f? témája.

A Trump piros baseballsapkáján lév? felirat, a Make America great again! szlogen kiegészül még ezekkel az országnevekkel: Hungary, Italy, France, Israel, Germany, The Netherlands, Poland. A brit hetilap felhívja a figyelmet, hogy ez a nemzeti konzervativizmus nem azonos Reagan és Thatcher 1980-as évekbeli konzervativizmusával. ?k annak idején a „kis államban”, a minimális állami beavatkozásban hittek, ezzel szemben a nemzeti konzervatívok szerint a kisembert meg kell védeni a személytelen globális er?k szorongatásától, s erre csak az állam képes, ez az állam feladata.

Ez így igaz. A Reagan- és Thatcher-féle konzervativizmus nem hezitált az állami szuverenitás egy részét átadni a nagy nemzetközi szervezeteknek – nem úgy a nemzeti konzervatívok. Ez a nagy államok esetében igaz lehet, s?t ?k uralják a nemzetközi szervezeteket, viszont a kis államok természetes reflexe a nemzeti szuverenitás védelme. A nemzeti konzervatívok gyanakvóak a piaccal szemben, hogy azt manipulálják az „elitek” – micsoda eufemizmus a globális nagyt?ke és a nagyvállalatok helyett „eliteket” emlegetni; és ellenségesek a migrációval szemben. Megvetik a pluralizmust, különösen annak multikulturális válfaját; ez is egy hamis megállapítás – már ami a pluralizmusra vonatkozik –, de ami az össze nem ill?, békéltenséget szül? multikulturalizmust illeti, az igaz.

„A nemzeti konzervatívok megszállottan igyekeznek leleplezni azokat az intézményeket, melyekr?l úgy gondolják, hogy a woke és a globalizáció szennye tapad hozzájuk” – ez is igaz. Az a kritika viszont, hogy a nemzeti konzervatívok ahelyett, hogy bíznának a haladásban, a hanyatlás fogságában élnek; szemben állnak a fejl?déssel, megálljt parancsolnak neki, már inkább általában mondható a konzervatívokról.

Az pedig, hogy mindennek fejében még a klasszikus liberalizmust is le akarják rombolni, nem igaz.

„A nemzeti szuverenitás iránti megszállottság miatt összeomlik a kereskedelem és megáll a növekedés” – írja a The Economist. Ez egyszerűen ostobaság (lásd Magyarország külgazdasági politikáját), ráadásul most éppen az Egyesült Államok korlátozza szövetségeseit a Kínával való kereskedelemben, ami azoknak súlyos gondokat okoz, hogy az EU oroszellenes szankciós politikájáról ne is beszéljünk. A nemzeti konzervatívok sérelmi politikát folytatnak; ha sikertelenek, a globalizmust és a bevándorlókat hibáztatják, folytatja a The Economist. Egyel?re azonban úgy látszik, a nyugat-európai liberális demokráciák küszködnek súlyos gondokkal az amerikai globalizmus és a tömeges bevándorlás miatt.

A The Economist azt javasolja, hogy a nemzeti konzervativizmust komolyan kell venni, mert jók a politikai esélyei: Trump gy?zelemre áll, és Németországban az AfD er?s párt lett. Még azt is megel?legezik, hogy Rishi Sunakkal szemben a brexipárti és migrációellenes toryk veszik át a hatalmat. S?t Marine Le Pen 2027-ben Franciaország elnöke lehet.

Márpedig ha hatalomra kerülnek, uralmuk alá hajtják az intézményeket, mint Orbán Magyarországon vagy mint a lengyeleknél tették, ahol most vissza kell szerezni a nemzeti konzervatívoktól. (Tuskék éppen ezt csinálják.)

A „régis stílusú” konzervatívoknak és a klasszikus liberálisoknak össze kell fogniuk, nehogy a nemzeti konzervatívok jussanak hatalomra, tanácsolja a brit lap. Ennek érdekében komolyan kell venniük az emberek jogos panaszait. Mégpedig: hogy az illegális migránsok beengedése felfordulást okoz és megterheli a közkiadásokat; hogy gyermekeikre elszegényedés vár; hogy az új digitális technológiák elveszik a munkájukat; és hogy az egyetemeket és a médiát ellenséges, illiberális, balos elitek foglalták el.

Tehát a The Economist az emberek jogos panaszának tekinti, hogy az egyetemeket és a médiát ellenséges, illiberális, balos elitek foglalták el! A tekintélyes brit lap nem el?ször ítéli el az illiberális baloldalt is (az illiberális jobb

elítélésével egyetemben). Ez dicséretére váljon – nevezhetnénk akár kétfrontos harcnak is. Különösen most, hogy az „illiberális jobbnak” engedményt tett, nemzeti konzervativizmusnak nevezve azt.

A lap azt is indokoltnak tartja, hogy a globalistákat a közvélemény egy arrogáns, a saját érdekeit követ? kasztnak tekinti.

„Ha a liberálisok finnyáskodnak megvédeni a szólásszabadság és a személyiségi jogok elveit a széls?bal ellenében, akkor végzetesen el fogják veszteni ezt a képességüket a jobboldallal szemben is. Le kell gy?zniük a patriotizmussal szembeni idegenkedésüket” – írja a lap. A cikkíró pedig örül, hogy mintha némi józanság is megjelenne a többnyire irracionális deformáltság jellemezte nyugati ideológiákban.

Kiss Károly

A szerz? közgazdász, társadalomkutató

Borítókép: Donald Trump volt amerikai elnök (Fotó: Kyle Mazza/NurPhoto/AFP)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló